

REPORTAGE Fanatieke deelnemers op ronkende motoren

Stof happen tijdens race

Het is stof happen voor de toeschouwers, terwijl de racemaaiers, dirtkarts en kinderquads voorbij vliegen. Ronkende motoren en een heleboel spanning en sensatie. Zondag was het de tweede editie van dit jaar van de grasmaaierrace van Tractoren Organisatie Wieringen (TOW).

 Simone Bruin
 simone.bruin@mediahuis.nl

Hippolytushoef ■ „Bril op en helmklep dicht”, roept spreker Daniel Boelmans. „En goed opletten op elkaar.” De categorie kinderen van zes tot en met negen jaar staat klaar bij het stoplicht. Zodra het licht op groen springt, mogen ze gaan rijden. „Het lijkt wel een jonge hinde”, roept Daniel, terwijl een van de meiden uit de klasse met haar quad over de baan vliegt. De tweede ronde van de categorie is spannend: twee meiden rijden nek-aan-nek voor de koppositie. Burgemeester Rian van Dam zit ook in het jureerhok om de racende vierwielaars te aanschouwen. Riley Vriend (7), Jort Pauw (6) en Lizz Steltenpool (9) knikken allemaal 'ja' op de vraag of het racen goed gaat. „Ik wist niet zo goed wat ik moest verwachten”, vertelt Charl Lakeman. Zijn neefje Riley doet voor het eerst mee. „Ik dacht: ze klappen straks allemaal op elkaar, maar ze letten goed op elkaar. Ze zijn wel mega fanatiek.”

Startpositie

„Ze racen elkaar al naar de startpositie omdat ze vooraan willen staan”, lacht Margina Steltenpool-Kuin. „Als ze maar een mooie dag hebben”, vult Marijn Pauw aan. „Het gaat mooi vandaag”, vertelt Daniel. „En we hebben mooi weer.” De baan wordt na de ronde

Stofwolken ontstaan terwijl ze voorbij racen.

FOTO PIERRE METTES

van de kinderquads weer even strak en nat gemaakt: de hobbels eruit, en vanwege het stuiven weet Daniel uit te leggen. Tussen de rondes door wordt er ook nog volop gesleuteld aan de karts, quads en racemaaiers. Antek Troost (18), in stijl gekleed in een Troost Racing T-shirt, is zijn grasmaaiër aan het bijtanken na de tweede ronde. Het racen gaat volgens Antek nog niet zoals gehoopt. „De baan is slecht, of ik kan slecht rijden”, lacht hij. „De baan is wel beter nu”, valt vriend Reyn van der Meer (18) bij. Hij heeft, na het op-poetsen van de baan, al een ronde mogen rijden. Reyn doet mee in de categorie dirtkarts. De jongens uit

Wieringerwerf zijn, ondanks de verschillende categorieën, samen van de partij bij de grasmaaierrace. Reyn doet vooral voor de lol mee. „Als je met anderen een beetje dezelfde snelheid hebt, dan kan je mooi tegen elkaar vechten. Het geeft adrenaline, dat racen.” De banden van de dirtkart worden ondertussen versteld, met een hamer worden ze opzij geslagen. „Voor iets meer grip”, vertelt vader Jan van der Meer. „Het gaat erom dat hij sneller zal gaan.” Bij de eerste twee rondes heeft hij de tweede plek weten te behalen, dus de racers zijn aardig aan elkaar gewaagd. Maar hij wil graag voor de eerste plek gaan. „Dat zou mooi

zijn als dat lukt”, vertelt Reyn. „Het is leuk als ze fanatiek zijn, het is echt een hobby”, zegt Jan.

Maximaal

Deelnemer Max, in de categorie racemaaiers, heeft een supporters-team van vrienden en familie langs de zijlijn staan. Het spandoek met de tekst 'Max is maximaal maaiend' hangt uit. „Hij heeft nog geen koprol gemaakt, dus dat is goed”, vertelt beste vriendin Ayla van Mook (23), uit Hippolytushoef. „Dat gebeurt eigenlijk iedere keer wel, dus ik ben er nog wel bang voor.” Max is geen onbekende bij de grasmaaierraces. „Hij doet ook mee met het Nederlands Kampi-

oenschap. Dit zijn eigenlijk oefenrondjes voor hem. Als hij in Hippolytushoef moet racen, dan kom ik altijd wel kijken.”

Silvia Nijs (54) en Suus Lensen (41) zitten op campingstoelen het racespektakel te bewonderen. De koelbox staat in het midden en de puppy ligt bij hen. „Mijn zoon doet mee met de dirtkarts en mijn neefje met de grasmaaiers”, vertelt Silvia. Zoon Ilan Tennick (22) heeft al veel pech gehad met de dirtkart. Tussendoor zijn ze volop aan het sleutelen aan de wagen. „Hij heeft supermonteurs bij zich”, lachen Tom Lensen (41) en Stephen Hoebe (58). „Veel pech, maar hij rijdt goed”, vult Suus aan.

Van Blanckendaell Park podium Draaiorgel Festival

Coen van de Luytgaarden

Tuitjenhorn ■ Met veel zon en een aangename bries kon het Draaiorgel Festival op het Van Blanckendaell Park zich geen betere omstandigheden wensen.

Tegen de achtergrond van de diertuin in het pittoreske Tuitjenhorn stonden er vanaf 's morgens elf uur maar liefst 25 draaiorgels te spelen.

Dat verzorgde vanaf de eerste minuten een prima sfeer en het publiek genoot er dan ook met volle teugen van.

Al snel klonken er herkenbare melodieën zoals 'Tulpen uit Amsterdam', en veel andere bekende liedjes uit lang vervlogen tijden.

„Dit is nostalgie in de meest pure zin van het woord”, zei een oudere

dame die speciaal voor deze gelegenheid was gekomen.

Voorheen werd het festival in het Openluchtmuseum in Arnhem gehouden, maar vanwege organisatorische problemen kan dat niet meer.

Ambiance

Daarop is Piet Blankendaal in het gat gesprongen en dat blijkt een gouden greep want de ambiance van zijn diertuin biedt volop aanknopingspunten.

Veel bezoekers maakten dan ook dankbaar van de gelegenheid gebruik om ook een kijkje te nemen bij de zebra's, de giraffen en de struisvogels. Ook het bijbehorende museum en het naastgelegen café-taria kon op veel klandizie rekenen. „Een dag vol muziek en gezelligheid tussen de dieren”, vatte een bezoeker dit uitje tevreden samen.

Dankzij het mooie weer was het ook nu weer een geslaagde editie.

FOTO PIERRE METTES